

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce: **Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, IČ 709 94 234, sídlem v Praze 1, Dlážděná 1003/7, zast. Mgr. Tomášem Tyllem, advokátem v Praze 1, Na Příkopě 22, proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, sídlem v Jihlavě, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28. 2. 2014, č.j. KUJI/13490/2014/Slo OŽPZ/147/2014,

t a k t o :

Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 28. 2. 2014, č.j. KUJI/13490/2014/Slo OŽPZ/147/2014 a rozhodnutí Městského úřadu Pacov ze dne 23. 1. 2014 č.j. MP/00495/2014/Km se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 9.800 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) byla dne 5. 5. 2014 doručena žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne

28. 2. 2014, č.j. KUJI/13490/2014/Slo OŽPZ/147/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Pacov ze dne 23. 1. 2014 č.j. MP/00495/2014/Km, kterým bylo žalobci povoleno pokácení dvou stromů na pozemku p.č. 2590/1 v k.ú. Pacov, a to z důvodu nebezpečí jejich pádu a ohrožení bezpečnosti železničního provozu. Žalobci bylo současně tímto rozhodnutím uloženo provést náhradní výsadbu za účelem kompenzace vzniklé ekologické újmy, a to čtyř stromů, které mají být vysazeny na pozemku p.č. 2590/1 v k.ú. Pacov nebo na pozemcích určených pro náhradní výsadbu na území města Pacov po dohodě s orgánem ochrany přírody.

(2) Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to z důvodu nepřiměřenosti výsadby, která byla žalobci uložena jako kompenzace ekologické újmy za pokácení dvou dřevin. Správní orgán prvního stupně překročil meze správního uvážení, když navíc uložení náhradní výsadby je možností a nikoliv povinností správního orgánu. Komentář navíc hovoří o kompenzaci částečné, která je pro takové případy obvyklá. V daném případě neměla být náhradní výsadba vůbec uložena, neboť žalobce byl k pokácení stromů povinen, neboť se jedná o závadu stavby dráhy. V této souvislosti žalobce dále namítá, že měl být správním orgánem o řízení, v němž bude současně ukládána i povinnost k výsadbě dřevin, uvědoměn jako účastník řízení. Žalobce se tudíž neměl možnost k tomuto záměru správního orgánu žádným způsobem vyjádřit. Z žádného z rozhodnutí správních orgánů navíc není zřejmé, jakými úvahami se při ukládání této povinnosti žalobci řídily.

(3) Nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí je žalobcem spatřována rovněž v pochybení správního orgánu, který nepřibral vlastníka předmětného pozemku (České dráhy, a.s.), na němž proběhlo pokácení a má proběhnout následná výsadba, do řízení.

(4) Napadené rozhodnutí je nezákonné rovněž vzhledem k absenci dohody o kácení dřevin, kterou měl žalovaný uzavřít s drážním správním úřadem dle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny). Vyjádření drážního úřadu, na něž je žalovaný v napadeném rozhodnutí poukazováno, nelze považovat za dohodu ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení.

(5) Žalobce dále namítl nicotnost napadeného rozhodnutí, a to z důvodu věcné nepříslušnosti správních orgánů, které rozhodnutí v daném správním řízení vydávaly. Nepříslušnost těchto správních orgánů dle žalobce spočívá v umístění předmětných dřevin, které se nacházejí v obvodu dráhy. K jejich pokácení tudíž není třeba povolení orgánu ochrany přírody a krajiny, ani speciálního stavebního úřadu, ani správního úřadu ve věcech drah – drážního úřadu. Žalobce v rámci této námítky vycházel z díkce ust. § 9 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, a který stanovuje, co je součástí dráhy. Právo tedy pozitivně definuje, že např. plán, na níž je položen svršek, je stavbou dráhy, a nikoliv prostým pozemkem ve smyslu veřejného práva. Dřeviny na stavbě dráhy tudíž lze kácet bez jakéhokoliv dalšího povolení za podmínky, že tyto dřeviny zde nebyly vysazeny jako součást stavby dráhy. V tomto případě jde přímo o zákonnou povinnost provozovatele dráhy, kterou lze dovodit z ust. § 5 odst. 3 a ust. § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 266/1994 Sb., o drahách (dále jen „zákon o drahách“). Orgány ochrany přírody tak nejsou povinny jakkoliv takové pokácení povolovat.

(6) Nedostatek pravomoci orgánů ochrany přírody byla žalobcem shledána rovněž s ohledem na vztah zákona o drahách k zákonu o ochraně přírody a krajiny, k němuž je zákon o drahách ve vztahu speciality. Poměr speciality mezi těmito zákony je dán tím, že zákon o ochraně přírody a krajiny se vztahuje na všechny dřeviny na rozdíl od zákona o drahách, který

se vztahuje pouze na ty dřeviny, které představují závady stavby dráhy v jejím obvodu. Pro oblast obvodu dráhy, stavby dráhy a stavby na dráze je v otázkách dřevin dána výlučná pravomoc drážního úřadu. Dílčí sdílená pravomoc orgánu ochrany přírody je dána dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny pouze v případě kácení dřevin u drah, nikoliv na drahách. Z těchto důvodů není v daném případě třeba zvláštního předchozího povolení drážního úřadu ani orgánu ochrany přírody, neboť odstranění dřevin je povinností provozovatele dráhy, která mu vyplývá přímo ze zákona. V daném případě má ochrana života a zdraví lidí užívajících dráhu přednost před ochranou přírody.

(7) Z uvedených důvodů navrhl žalobce napadené rozhodnutí zrušit.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

(8) Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K nepřiměřenosti uložené kompenzace za vzniklou újmu žalovaný uvedl, že ekologická újma způsobená pokácením dřevin rostoucích mimo les, může být náhradní výsadbou kompenzována jen částečně. Při stanovení nákladů výsadby se přihlíží k ekologické újmě, ale i k důvodům pro kácení. V daném případě byla výsadba stanovena jako částečná a přiměřená. Uložení povinnosti výsadby je na uvážení správního orgánu, důvody pro její neuložení v daném případě shledány nebyly, když těmito důvody jsou jednak tzv. důvody vnitřní, spočívající v samotném stavu dřevin, a dále případy, kdy objektivně nelze náhradní výsadbu uložit. V projednávané věci žádný z těchto důvodů nenastal. Pokud žalobce uvedl, že výsadba nových dřevin není účelná, neboť do budoucna bude opět ohrožovat drážní provoz, pak s tímto žalovaný nesouhlasí, neboť výsadbu lze provést v kterékoliv části předmětného pozemku, který je rozsáhlý a lze tudíž zvolit místo, které je od trati vzdáleno.

(9) K námitce žalobce týkající se nezákonnosti rozhodnutí, která spočívá v nepřibrání vlastníka pozemku do správního řízení, žalovaný uvedl, že k tomuto přibrání nebyl důvod, neboť vlastník pozemku projevil s kácením souhlas. Požadavek na souhlas vlastníka pozemku s výsadbou nových dřevin nezakládá jeho účastenství v daném správním řízení. Takový souhlas je dle žalovaného zapotřebí pouze v případech, kdy by k nové výsadbě mělo dojít na pozemku, který je odlišný od pozemku, kde došlo k pokácení. Pokud však vlastník dává písemný souhlas s kácením, pak je srozuměn s tím, že případná náhradní výsadba bude probíhat na totožném pozemku, kde došlo k pokácení, a kde bude nastalá ekologická újma nejúčelněji zmírněna.

(10) K tvrzení žalobce, dle něhož nebyly naplněny podmínky ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, kdy žalovaný neuzavřel s drážním správním úřadem dohodu o pokácení dřevin, žalovaný uvedl, že dané zákonné ustanovení vykládá jako povinnost poskytnutí informace drážnímu správnímu úřadu o probíhajícím řízení. Drážní správní úřad potom případně může vyjádřit svůj názor. Drážní správní úřad nepředstavuje dotčený správní orgán a žalovaný z povahy věci nemá možnost s tímto správním orgánem uzavřít soukromoprávní či veřejnoprávní smlouvu.

(11) K žalobní námitce týkající se opomenutí žalobce v případě správního řízení o uložení povinnosti k výsadbě žalovaný poukázal na ust. § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, na jehož základě správní orgán poskytne účastníku řízení informace, pokud o to požádá. S podklady rozhodnutí nebyl správní orgán žalobce povinen seznamovat, neboť se jednalo o případ, kdy žalobci bylo zcela vyhověno a žalobce byl současně jediným

účastníkem řízení. Uložení náhradní výsadby je především věcí správního uvážení, se kterým účastníky není třeba seznamovat před vydáním rozhodnutí.

(12) K žalobcem namítané nicotnosti správních rozhodnutí žalovaný uvedl, že z lokalizace dřevin nelze činit žádné závěry o vynětí z působnosti orgánů ochrany přírody. Ze zákona o drahách ani z vyhlášky č. 177/1995 Sb. nevyplývá, že by pozemky v obvodu dráhy byly stavbou. Pozemky v obvodu dráhy jsou součástí dráhy, nikoliv však dráhy jako stavby, ale dráhy jako dopravní cesty, železnice. Ze zákona o drahách nevyplývá, že by pozemky v obvodu dráhy byly stavbou, tyto pozemky je třeba chápat ve smyslu občanskoprávním. Z občanského zákoníku vyplývá, že se stavba nemůže nacházet jinde, než na pozemku. Zákon o ochraně přírody a krajiny tak dopadá na dřeviny rostoucí na pozemcích mimo les a dopadá též na dřeviny rostoucí na stavbách na těchto pozemcích.

(13) Žalovaný nezpochybňuje povinnost žalobce zabezpečit průjezdnost tratě, avšak z příslušných právních předpisů nevyplývá, že by jakákoliv dřevina, která vyrostla na dráze v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, byla závadou stavby dráhy či závadou stavby na dráze. Ne každá odchylka od zkolaudovaného stavu staveb vyvolává povinnost jejího odstranění z důvodu veřejného zájmu. Nejedná se tedy o povinnost vlastníka stavby či provozovatele dráhy.

(14) K tvrzením žalobce týkajícím se vzájemného poměru dotčených právních úprav žalovaný uvedl, že tento poměr speciality nelze v případě zákona o ochraně přírody a krajiny a zákona o drahách stanovit, a to vzhledem ke skutečnosti, že hypotézy těchto právních norem se nepřekrývají, neboť řeší odlišné otázky. Závěry žalobce o výlučné kompetenci drážního úřadu nemají oporu v zákoně, neboť zákon o drahách nestanoví věcnou působnost tohoto úřadu v řízení o ochraně dřevin a povolování jejich kácení. K ochraně dřevin a k povolování jejich kácení jsou dle zákona o ochraně přírody a krajiny příslušné výlučně orgány ochrany přírody a krajiny. Žalobce nesprávně pojal pojem sdílené kompetence, když má za to, že v případě dřevin nacházejících se u drah je dána tato sdílená pravomoc orgánů ochrany přírody a drážních orgánů, na rozdíl od dřevin na drahách, které jsou oprávněny řešit výlučně orgány drážní. Slovní spojení „u drah“ však jednoznačně představuje dřeviny v obvodu dráhy, přičemž dráhou je chápána stavba dráhy. Závažným důvodem k povolení kácení dřevin je vždy možnost selhání dřeviny a její pád na stavbu dráhy.

III. Obsah správních spisů

(15) Městský úřad Pacov obdržel dne 13. 1. 2014 žádost žalobce o pokácení dřevin rostoucích mimo les podle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Důvodem této žádosti byla žalobcem uvedena skutečnost, že předmětné dřeviny rostou na stavbě dráhy, jsou nakloněny nad těleso dráhy a svým možným pádem ohrožují bezpečnost a plynulost železničního provozu. Součástí této žádosti byl dále souhlas vlastníka pozemku (Českých drah, a.s.) s kácením dřevin rostoucích mimo les.

(16) Rozhodnutím Městského úřadu Pacov ze dne 23. 1. 2014 č.j. MP/00495/2014/Km bylo správním orgánem dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny povoleno pokácení jedné břízy a jednoho modřínu na pozemku č. 2590/1 v k.ú. Pacov z důvodu nebezpečí pádu stromů a ohrožení bezpečnosti železničního provozu. Druhým výrokem bylo žalobci uloženo dle ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ke kompenzaci

ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin vysazení čtyř kusů stromů, a to na pozemku č. 2590/1 v k.ú. Pacov nebo po dohodě s orgánem ochrany přírody a krajiny na pozemcích určených pro náhradní výsadbu na území města Pacov. Z obsahu odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že správní orgán prvního stupně na základě prohlídky dřevin v dané lokalitě dospěl k závěru, že tyto dřeviny představují riziko pro provoz na dráze, neboť jsou nakloněny nad koleje. Bylo shledáno vysoké ohrožení bezpečnosti drážního provozu, převažující zájmy ochrany přírody na zachování předmětných dřevin. Z tohoto důvodu bylo pokácení dřevin shledáno opodstatněným. Současně bylo ke kompenzaci vzniklé újmy žalobci uloženo náhradní vysazení čtyř kusů stromů s tím, že rozsah této náhradní výsadby byl stanoven s ohledem na posouzení dřevin a místo jejich růstu. Vzhledem k tomu, že žalobce byl jediným účastníkem tohoto řízení a bylo jeho žádosti zcela vyhověno, upustil správní orgán od oznámení o zahájení řízení.

(17) Proti tomuto rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání, kterým žalobce namítl nesprávnost rozhodnutí ve vztahu k uložené povinnosti výsadby čtyř náhradních dřevin. Žalobce hospodaří s omezeným rozpočtem, který nedovoluje zhodnocování cizích pozemků v podobě této uložené náhradní výsadby.

(18) O odvolání žalobce bylo rozhodnuto prostřednictvím žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 28. 2. 2014, č.j. KUJI/13490/2014/Slo OŽPZ/147/2014 tak, že odvolání žalobce bylo žalovaným zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný nejprve konstatoval správnost postupu správního orgánu prvního stupně, který je současně správním orgánem věcně i místně příslušným k vydání tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím bylo žádosti žalobce vyhověno a žalobce byl jediným účastníkem řízení, nebyl tento seznamován s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Ve vztahu k předmětným dřevinám se žalovaný ztotožnil se závěry prvostupňového správního orgánu s tím, že obě dřeviny ohrožují bezpečnost železničního provozu, neboť se naklánějí přímo nad železniční tratí. Z tohoto důvodu byla žalovaným shledána vhodnost jejich odstranění. Tyto dřeviny v době jejich ošetření nejevily známky chorob či mechanického poškození. Celkový stav zeleně v dané lokalitě není uspokojivý, kdy odstraňované dřeviny jsou jedinými vzrostlými stromy na pozemku parc. č. 2590/1. Uložená náhradní výsadba byla žalovaným shledána jako přiměřená, a to s ohledem na důvody kácení a na lokalitu. K pokácení byly určeny stromy zdravé a vitální, kdy jediným důvodem jejich likvidace je potenciální nebezpečí, které vzhledem ke své dispozici na pozemku mohou pro železniční přepravu představovat. Čtyři stromy s obvodem kmenu 12 cm jsou s ohledem na důvody kácení dvou stávajících dřevin přiměřené. Povinnost k výsadbě těchto náhradních dřevin byla žalobci uložena alternativně, a to jak na pozemku č. 2590/1, tak na jiném vhodném pozemku. K odvolací námitce týkající se uložené povinnosti k výsadbě náhradních dřevin žalovaný uvedl, že tato povinnost je vázána na žádost žalobce o povolení pokácení dřevin, pokud by tedy žalobce od tohoto kácení upustil, nemusel by následně plnit povinnost k náhradní výsadbě. Důvodem uložení této povinnosti je kompenzace za pokácení dvou zdravých vitálních stromů, které mají být pokáceny s ohledem na zajištění bezpečnosti průjezdnosti tratě. Stejně tak je však třeba zohlednit skutečnost, že mají být pokáceny zcela zdravé stromy a jejich náhrada spočívá ve výsadbě náhradní. Žalobce má možnost provést výsadbu i v místech pozemku č. 2590/1 vzdálenějších od trati, a to s ohledem na rozsah tohoto pozemku. Rozpočtové možnosti žalobce není žalovaný oprávněn hodnotit.

IV. Právní názor soudu

(19) Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích daných žalobními body, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

(20) Krajský soud se nejprve musel zabývat tvrzenou nicotností správních rozhodnutí, neboť pokud by tuto námitku shledal důvodnou, nemělo by význam posuzovat další žalobní námitky.

(21) Žalobce namítá nicotnost správních rozhodnutí, která spočívá v nedostatku věcné příslušnosti správních orgánů. Nepříslušnost správních orgánů dle žalobce vyplývá z umístění předmětných dřevin, které se nacházejí v obvodu dráhy a z tohoto důvodu v dané věci není třeba povolení orgánů ochrany přírody a krajiny. Vykácení dřevin, které nebyly vysazeny jako součást stavby dráhy, je zákonnou povinností provozovatele dráhy a orgány ochrany přírody nejsou oprávněny toto kácení jakkoliv povolovat.

(22) Nicotnost správního rozhodnutí legislativně vymezuje správní řád v § 77, přičemž se jedná o závažnou kvalitativní vadu rozhodnutí, ke které správní soudy přihlížejí z úřední činnosti (§ 76 odst. 2 s. ř. s.). Za nicotné rozhodnutí doktrína považuje případ, „[...] *kdy úkon, který správní orgán učinil, není v důsledku určité závažné vady (či více vad) vůbec správním aktem, tj. projevem výkonu pravomoci správního orgánu v právním smyslu, ale paaktem, který není způsobilý vyvolat žádné právní následky. Nulitní správní akt není nadán presumcí správnosti, nikoho (ani správní orgán, ani účastníky řízení) de iure nezavazuje a není vůbec považován za projev výkonu působnosti orgánu veřejné správy*“ (Vedral, J.: Správní řád: Komentář. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012. s. 662.).

(23) Judikatura správních soudů postupně zpřesňovala výklad pojmu nicotného rozhodnutí. Za nicotná rozhodnutí jsou tak například považována rozhodnutí, k jejichž vydání nemá správní orgán pravomoc nebo není absolutně věcně příslušný (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 4. 2. 2009, č. j. 3 As 7/2008 - 99; ze dne 2. 11. 2006, č. j. 5 A 35/2002 - 73; ze dne 25. 11. 2004, sp. zn. 6 A 44/2001, č. 502/2005 Sb. NSS; ze dne 21. 8. 2003, č. j. 5 A 116/2001 - 46, č. 20/2003 Sb. NSS.), rozhodnutí vydaná proti neexistujícímu subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, č. 1629/2008 Sb. NSS) nebo pokud správní orgán rozhodl o nepodaném odvolání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2003, sp. zn. 7 A 18/2001).

(24) Naopak nicotnost nezpůsobují méně závažné vady správních aktů. Nicotnými nejsou rozhodnutí, která například obsahují písařskou chybu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2005, č. j. 4 As 53/2004 - 73), která jsou podepsána v rubrice za správnost jinou osobou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2004, sp. zn. 2 Azs 5/2004), a jež byla vydaná v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2008, č. j. 7 Afs 68/2007 - 82). Obecně řečeno, „[I]ze-li jednoznačně tedy dospět k závěru, že není pochyb o tom, že rozhodnutí vydal oprávněný orgán v rámci svých kompetencí, netrpí vadami, které mohou způsobit jeho zmatečnost, neurčitost nebo nemožnost, přičemž je zřejmé, komu je určeno, nelze takové rozhodnutí označit za nicotné“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2004, č. j. 5 Afs 19/2004 - 53).

(25) Dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze

závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem a povolení ke kácení dřevin u železničních drah může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem.

(26) Dle ust. § 75 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny jsou orgány ochrany přírody obecní úřady.

(27) Dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny obecní úřady s výjimkou území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území povolují kácení dřevin podle [§ 8 odst. 1](#), ukládají náhradní výsadbu podle [§ 9](#) a vedou přehled pozemků vhodných k náhradní výsadbě podle [§ 9 odst. 2](#),

(28) Pravomoc a působnost Městského úřadu Pacov, odboru životního prostředí a památkové péče byla založena ust. § 75 odst. 1 písm. a) a ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahuje veškeré náležitosti stanovené v § 68 a násl. správního řádu.

(29) Pravomoc a působnost Krajského úřadu Kraje Vysočina, jako odvolacího správního orgánu, je založena ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 2 správního řádu.

(30) Z uvedeného je zřejmé, že rozhodnutí správních orgánů v dané věci nelze shledat nicotnými, neboť se jedná o rozhodnutí vydaná věcně příslušnými správními orgány.

(31) Pokud žalobce tvrdí, že v dané věci je dána toliko působnost drážního úřadu, který jako jediný je oprávněn rozhodovat o kácení dřevin vyskytujících se na stavbě dráhy, a to na základě jeho povinnosti stanovené v § 22 odst. 1 písm. a) zákona o drahách, pak s tímto tvrzením nelze souhlasit.

(32) Žalobce dále dovozuje pouze dílčí sdílenou pravomoc orgánů ochrany přírody, a to pouze v případě dřevin, které rostou v obvodu dráhy, tedy nikoliv na dráze. V takovém případě jsou orgány ochrany přírody povinny sjednat s drážním úřadem dohodu o odstranění dřevin, tudíž ani v tomto případě není dána výlučná působnost orgánů ochrany přírody.

(33) Dle ust. § 10 odst. 2 zákona o drahách drážní správní úřad zjišťuje zdroje ohrožování dráhy a zdroje rušení drážního provozu na nich. Zjistí-li zdroj ohrožení jiný, než je uveden v [odstavci 1](#), nařídí drážní správní úřad jeho provozovateli nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení. Nevyhoví-li provozovatel nebo vlastník zdroje ohrožení, drážní správní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady.

(34) Dle ust. § 22 odst. 1 písm. a) zákona o drahách je provozovatel dráhy povinen provozovat dráhu pro potřeby plynulé a bezpečné drážní dopravy podle pravidel pro provozování dráhy a úředního povolení.

(35) Citované ustanovení dle názoru soudu nezakládá výlučnou pravomoc drážního úřadu rozhodovat o kácení dřevin rostoucích na stavbě dráhy. Toto zákonné ustanovení ukládá žalobci povinnost zajistit provoz dráhy pro potřeby plynulé a bezpečné dopravy, avšak nezakládá tomuto orgánu oprávnění v oblasti ochrany přírody ve vztahu ke kácení dřevin na drahách. Z uvedeného zákonného ustanovení nelze dovozovat vztah speciality k zákonu o

ochraně přírody. Zákon o drahách v tomto případě ukládá drážnímu orgánu povinnosti v oblasti bezpečnosti a plynulosti drážního provozu, naproti tomu zákon o ochraně přírody a krajiny ukládá příslušným orgánům ochrany přírody a krajiny přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině a k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás. Jde tedy o zákony s odlišným předmětem úpravy, u nichž nelze stanovit vztah speciality.

(36) Zákon o drahách stanovuje rozsah působnosti daného drážního úřadu, který však je povinen v případě, kdy by mělo dojít ke kácení dřevin právě z důvodu bezpečnosti a plynulosti drážního provozu, obrátit se na příslušný orgán ochrany přírody a krajiny, který k tomu za splnění zákonem stanovených podmínek vydá povolení. Krajský soud žádným způsobem nezužuje pravomoc žalobce založenou ust. § 22 odst. 1 písm. a) zákona o drahách, dle níž je žalobce povinen zajistit bezpečnost drážního provozu. Žalobce však musí tuto povinnost vykonávat též v souladu s právní úpravou týkající se ochrany přírody a krajiny, která povoluje kácení dřevin za splnění zákonem stanovených podmínek, jejichž posouzení spadá do gesce příslušného orgánu ochrany přírody, jehož povolení je žalobce povinen vyžádat. K tomuto je třeba poukázat na postup samotného žalobce, který v souladu s ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny požádal příslušný orgán ochrany přírody a krajiny o povolení ke kácení. Je tedy zřejmé, že i žalobce byl s tímto postupem srozuměn a řídil se jím, byť rozdílné stanovisko zastává až v žalobě, což se jeví soudu spíše jako tvrzení účelové.

(37) K tomuto lze poukázat na metodický pokyn Ministerstva životního prostředí k § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny, který v bodě 2.4 uvádí, že „*Kácením u železničních drah se rozumí kácení dřevin na stavbě, v obvodu a v ochranném pásmu dráhy, jakož i na pozemcích v sousedství dráhy. Jedná se o dřeviny, které by se mohly stát zdrojem ohrožování dráhy (§ 10 odst. 2 zákona o drahách). Ustanoveními § 10 zákona o drahách nejsou dotčena práva a povinnosti vyplývající se zákona o ochraně přírody a krajiny, zejména § 7, 8 a 9 tohoto zákona. Nejde-li o kácení v krajní nouzi (§8 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny) nebo podle ust. § 8 odst. 2 a 3, je k tomuto kácení nezbytné povolení orgánu ochrany přírody podle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, jakož i jiné správní akty vyžadované tímto zákonem. Dle ust. § 10 odst. 1 zákona o drahách rozhodne drážní úřad o rozsahu a způsobu provedení nezbytných opatření (k odstranění zdroje ohrožení dráhy) a o tom, kdo je provede. Pokud se opatření dotýkají zájmů chráněných [ZOPK](#), pak si drážní úřad musí k rozhodování opatřit názor OOP a rozhodnout po dohodě s ním (viz § 65 a [§ 90](#) odst. 15 ZOPK). Pokud opatření spočívají v kácení dřevin, o povolení kácení nerozhoduje drážní úřad, nýbrž OOP. Tomu je [ZOPK](#) svěřeno i rozhodování o případném střetu veřejných zájmů, a to v rámci hodnocení závažnosti důvodů ke kácení. Pojem „u drah“ v [§ 8](#) odst. 1 ZOPK je obecným právním pojmem. Tento pojem neznamená, že se jedná o veškeré kácení mimo kácení „na drahách“ (na stavbě dráhy, v obvodu dráhy a na stavbách na dráze). Jelikož je pojem užit v souvislosti s kompetencemi drážního úřadu, pak ho lze místně vymezit obvodem dráhy, stavbou dráhy, stavbami na dráze, ochranným pásmem dráhy a v souvislosti se zdroji ohrožení dráhy i pozemky v sousedství dráhy (pozemky sousedícími s obvodem dráhy. Význam nutné součinnosti s drážním úřadem podle [§ 8](#) odst. 1 ZOPK v případě, že OOP má v úmyslu vydat povolení ke kácení dřevin u drah, spočívá např. v tom, že drážní úřad může dohodnout podmínky a podrobnosti kácení s ohledem na zajištění provozu na dráze.“*

(38) Z uvedeného je zřejmé, že rozhodnutí správních orgánů nelze prohlásit za nicotná, neboť byla vydána věcně příslušnými správními orgány. Žalobcem zastávaný restriktivní výklad pojmu „kácení dřevin u drah“ soud nesdílí, neboť je zřejmé, že tento výraz zákonodárce nepoužil, aby tím zakotvil výlučnou kompetenci drážního úřadu v případě dřevin

„na drahách“. Tento výklad ze zákona o ochraně přírody a krajiny ani ze zákona o drahách nevyplývá. Naopak je zřejmé, že pravomocí k ochraně dřevin „na drahách“ i mimo ně je nadán orgán ochrany přírody, který je mimo jiné i za tímto účelem zřízen, a který je oprávněn rozhodnout o kácení dřevin na stavbě, v obvodu a v ochranném pásmu dráhy, jakož i na pozemcích v sousedství dráhy. Zákon o ochraně přírody a krajiny ani zákon o drahách na žádném místě nestanovuje, že by v případě kácení dřevin „na dráze“ byl oprávněn rozhodovat drážní úřad, taková kompetence drážního úřadu ze zákona nevyplývá.

(39) Z ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny dále vyplývá, že povolení ke kácení dřevin může orgán ochrany přírody a krajiny vydat pouze po dohodě s drážním úřadem. Žalobce v této souvislosti dále namítl, že dohoda v tomto případě uzavřena nebyla, když žalovaný měl k dispozici toliko žádost žalobce a souhlas Českých drah, a.s., coby vlastníka pozemku.

(40) Dle ust. § 54 odst. 1 zákona o drahách vykonávají státní správu ve věcech drah drážní správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy a Drážní úřad.

(41) Z bodu 3.3.5 metodického pokynu Ministerstva životního prostředí k § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny vyplývá, že „*Povolení ke kácení dřevin rostoucích u železničních drah je možné vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem. Dohodou se rozumí vyjádření drážního správního úřadu podle části čtvrté správního řádu. Dohodu je třeba chápat jako procesní náležitost, která má pomoci orgánu ochrany přírody k posouzení závažnosti důvodů ke kácení uvedených žadatelem ve vztahu k veřejnému zájmu na ochraně dřevin (ochrana dřevin vs. ochrana bezpečného provozu na dráze). Drážním správním úřadem je Drážní úřad.*“

(42) Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že správní orgány v dané věci rozhodovaly na základě žádosti žalobce, jejíž součástí byl dále výpis z katastru nemovitostí osvědčující vlastníka nemovitosti – České dráhy, a.s., na níž se dřeviny nacházejí, a souhlas Českých drah, a.s. s pokácením dřevin. Obsahem správního spisu však není dohoda či jakákoliv jiná procesní forma souhlasu (např. vyjádření) vystavená Drážním úřadem či Ministerstvem dopravy. Z obsahu správního spisu vyplývá, že jediným kontaktem s Drážním úřadem je kopie žádosti o povolení kácení dřevin, která byla tomuto úřadu zaslána žalobcem. Takový postup nelze ze strany správních orgánů považovat za správný, když se nelze spokojit toliko s obesláním Drážního úřadu s žádostí o povolení kácení dřevin, na níž navíc tento úřad ani žádným způsobem nereagoval. Správní orgán prvního stupně byl povinen postupovat podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, což nenaplnil.

(43) Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgány nedodržely zákonem stanovené podmínky pro povolení kácení dřevin, když neuzavřely dohodu s Drážním úřadem, byla námitka žalobce, dle níž je rozhodnutí správních orgánů nezákonné, shledána důvodnou.

(44) Důvodnost žaloby byla shledána rovněž ve vztahu k námitce žalobce, dle níž je žalobou napadené rozhodnutí a stejně tak i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezákonné, neboť správní orgány do řízení nepřibraly vlastníka pozemku – České dráhy, a.s.

(45) Dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky řízení další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny na svých právech nebo povinnostech. Z komentáře k tomuto ustanovení vyplývá, že dotčenými osobami jsou ty osoby, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká. K založení účastenství osoby

postačuje, pokud je pouze možné, že se rozhodnutí správního orgánu bude této osoby dotýkat. Z materiálního pojetí účastenství potom vyplývá, že účastníkem správního řízení je každá osoba, jejíchž práv a povinností se rozhodnutí správního orgánu dotýká, bez ohledu na to, zda s touto osobou správní orgán jako s účastníkem jedná či nikoliv.

(46) V nyní projednávané věci se jedná o kácení dřevin, které se nacházejí na pozemku ve vlastnictví Českých drah, a.s. Vlastnictví pozemku bylo doloženo výpisem z katastru nemovitostí, jež je součástí správního spisu. Z obsahu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že jako účastník řízení byl přibrán pouze žalobce, jako žadatel o povolení kácení dřevin. Z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že účastníkem řízení byl označen rovněž pouze žalobce, který podal opravný prostředek proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že vlastník pozemku – České dráhy, a.s. se k dané věci vyjádřil toliko prostřednictvím sdělení ze dne 25. 11. 2013, jímž udělil souhlas s kácením dřevin rostoucích mimo les.

(47) Z předmětu daného správního řízení je zřejmé, že kácením dřevin bude vlastník pozemku, na němž se tyto dřeviny nacházejí, nepochybně dotčen na svých právech a povinnostech. Otázka vlastnictví pozemku, na němž se dřeviny nacházejí, je rozhodující pro posouzení účastenství v řízení o povolení kácení dřevin. Vlastník pozemku, České dráhy, a.s., tudíž měl být správními orgány přibrán jako účastník řízení o povolení kácení dřevin, neboť by mohl být rozhodnutím vydaným v tomto řízení dotčen na svých právech a povinnostech. Správní orgány pochybily, pokud za jediného účastníka tohoto řízení určily žalobce.

(48) Nelze souhlasit se závěry žalovaného učiněnými ve vyjádření k žalobě, dle nichž vlastník pozemku nemusel být do řízení přibrán jako účastník řízení, neboť k pokácení dřevin dal souhlas a případná náhradní výsadba se jej netýká, neboť povinnost k vysazení je ukládána žadateli. Tento závěr žalovaného není s ohledem na dikci ust. § 27 odst. 2 správního řádu správný. Vlastník pozemku je účastníkem řízení o kácení dřevin, neboť dřeviny určené k pokácení jsou na jeho pozemku a povolením k jejich kácení, jakož i uložení náhradní výsadby, může být jednoznačně dotčen na svých právech a povinnostech. Skutečnost, že vlastník pozemku dal ke kácení dřevin souhlas, neznamená, že správní orgán již není vlastníka pozemku povinen přibrat jako účastníka řízení. Účastenstvím vlastníka pozemku v řízení o povolení ke kácení dřevin se zabýval již Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice, který ve svém rozhodnutí ze dne 16. 10. 2013 č.j. 52A 9/2013 – 108 uvedl, že „[...] otázka vlastnictví pozemku, na němž se strom nachází, je rozhodující pro posouzení účastenství v řízení o povolení kácení stromu“.

(49) České dráhy, a.s. nelze z účastenství na řízení o kácení dřevin v daném případě vyloučit, neboť jsou vlastníkem pozemku, na němž předmětné dřeviny rostou. Práva a povinnosti vlastníka pozemku tudíž mohou být rozhodnutím o povolení kácení dřevin dotčena. Účast vlastníka pozemku na řízení o kácení dřevin nelze vyloučit z důvodu, že žadatel o povolení kácení dřevin předložil souhlas vlastníka pozemku s kácením těchto dřevin. Tímto souhlasem se vlastník pozemku automaticky nevzdal svých práv být účastníkem tohoto správního řízení.

(50) Žalobce dále namítl nepřiměřenost náhrady, když žalobci byla uložena povinnost za pokácení dvou kusů stromů náhradní výsadba čtyř kusů stromů. Žalovaný při ukládání této náhradní výsadby překročil meze správního uvážení, když navíc uložení této náhradní výsadby je možností, nikoliv povinností správního orgánu. Z rozhodnutí správních orgánů

není zřejmé, jakými úvahami se tyto správní orgány při ukládání povinnosti k náhradní výsadbě řídily.

(51) Dle ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny může orgán ochrany přírody ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.

(52) Náhradní výsadba představuje kompenzaci za pokácené dřeviny. Tímto institutem zákon reaguje na skutečnost, že kácení dřevin představuje ekologickou újmu ve smyslu ust. § 10 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí. Z účelu náhradní výsadby, kterým je kompenzace ekologické újmy (nikoliv tedy skutečné škody, kterou by bylo možné vyjádřit v penězích) plyne, že není rozhodující finanční objem rozsahu náhradní výsadby, ale ekologická funkce nově vysazených dřevin. Zda a v jakém rozsahu orgán ochrany přírody náhradní výsadbu uloží, závisí na jeho správním uvážení. Základním požadavkem je, aby náhradní výsadba byla přiměřená. Náhradní výsadba by měla odpovídat ekologickému významu a kvalitě dřevin, k jejichž kácení by mělo na základě rozhodnutí orgánu ochrany přírody dojít. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody musí být zřejmé, z jakých úvah při stanovení množství náhradní výsadby správní orgán vycházel a díky jakým argumentům považuje správní orgán uloženou náhradní výsadbu za přiměřenou.

(53) Dle ust. § 10 zákona č. 17/1992, o životním prostředí představuje ekologická újma ztrátu nebo oslabení přirozených funkcí ekosystémů, vznikající poškozením jejich složek nebo narušením vnitřních vazeb a procesů v důsledku lidské činnosti.

(54) Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ustanovení § 8 odst. 1 a ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, ponechává správnímu orgánu uvážení, zda a za jakých podmínek povolí kácení dřevin, případně zda a v jaké míře správní orgán uloží povinnost k náhradní výsadbě za účelem zmírnění ekologické újmy, která může pokácením vzniknout. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

(55) K otázce povolení kácení dřevin a přiměřenosti náhradní výsadby se vyjádřil například i Městský soud v Praze, který v rozhodnutí ze dne 16. 9. 2013 č.j. 11A 105/2012 – 64 uvedl, že „*V daném případě se zákonné omezení výkonu vlastnického práva projevuje právě tím, že vlastník pozemku může pokácet stromy na tomto pozemku rostoucí pouze s povolením orgánu ochrany přírody, který musí objektivně posoudit a náležitě odůvodnit, zda zájem vlastníka na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Správní orgán přitom váží estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, aby mohl rozhodnout, zda pokácení dřevin povolí. Estetický a funkční význam dřevin nesmí být posuzován samostatně a nemůže být snižován na pouhé kritérium pro určení rozsahu náhradní výsadby.*“

(56) Přiměřenosti náhradní výsadby se zabývá rovněž metodický pokyn Ministerstva životního prostředí k aplikaci ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, který uvádí, že náhradní výsadbu je třeba stanovovat přiměřeně, to znamená v přiměřené výši vzhledem k hodnotě kácené dřeviny, resp. k ekologické újmě, která kácením dřeviny vznikla. Úvaha o ekologické újmě vzniklé kácením dřevin je součástí funkčního a estetického významu dřevin, prováděného orgánem ochrany přírody v rámci vedeného správního řízení o povolení kácení.

Orgán ochrany přírody náhradní výsadbu ukládá vždy, dospěje-li ve správní úvaze k tomu, že kácením dřevin dojde k ekologické újmě.

(57) Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že žalobci bylo povoleno pokácení dvou stromů na pozemku č. 2590/1 v k.ú. Pacov z důvodu nebezpečí pádu těchto stromů a ohrožení bezpečnosti železničního provozu. Žalobci byla zároveň uložena povinnost vysazení čtyř stromů ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Z obsahu odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že správní orgán prvního stupně provedl místní šetření, na jehož základě usoudil opodstatněnost důvodu pokácení předmětných dřevin, neboť tyto stromy rostou na železničním náspu a jsou nakloněné nad koleje. Vzhledem k jejich velikosti a k jejich umístění na svahu je riziko jejich pádu a ohrožení železničního provozu značně vysoké. Stromy rostou v místě s vysokou hustotou zeleně a jejich pokácením tak nedojde k výraznému oslabení funkčních a estetických hodnot zeleně v daném místě. Prvostupňový správní orgán dospěl k závěru, že ohrožení železničního provozu je natolik závažným důvodem, že převáží zájmy ochrany přírody na zachování těchto dřevin. Rozsah náhradní výsadby ke kompenzaci ekologické újmy byl správním orgánem stanoven po posouzení dřevin a místa jejich růstu.

(58) Žalovaný správní orgán k důvodům pokácení dřevin jakož i k náhradní výsadbě vedoucí ke kompenzaci ekologické újmy uvedl, že na základě podkladu z místa vzrůstu předmětných dřevin je prokázáno, že oba stromy rostou v mírném svahu nad železničním náspem. Modřín je silně nakloněn směrem ze svahu, bříza je nakloněna týmž směrem velmi mírně. Na dřevinách nebyly v době šetření zjevné známky chorob či mechanického poškození. Stromy jsou vitální. Celková situace ohledně zeleně není v daném místě příliš uspokojivá, na daném pozemku se kromě posuzovaných dřevin nenacházejí vzrostlé dřeviny. Žalovaný se ztotožnil se závěry prvostupňového správního orgánu s tím, že v dané lokalitě jsou dány závažné důvody pro pokácení předmětných dřevin, které převyšují jejich funkční význam. Náhradní výsadba byla podle žalovaného uložena přiměřeně, neboť v daném případě jsou ke kácení povoleny zdravé a vitální dřeviny. Jejich pokácení bylo povoleno s ohledem na potenciální riziko jejich pádu na trať. Čtyři listnaté dřeviny jako náhradní výsadba vzhledem k důvodům jejich pokácení se žalovanému jeví jako přiměřené. Umístění náhradní výsadby na jiný pozemek než na č. 2590/1, který je ve vlastnictví Českých drah, a.s, bylo ponecháno na vůli žalobce. Pokud by k vysazení náhradních stromů došlo na pozemku č. 2590/1, pak žalobce má možnost výsadbu realizovat na vzdálenějším místě od trati, přičemž zhodnocení cizího pozemku touto výsadbou není pravděpodobné.

(59) S ohledem na shora uvedené odůvodnění rozhodnutí správních orgánů má krajský soud za to, že obě tato rozhodnutí splňují požadavky dostatečného odůvodnění ve vztahu k důvodům pro povolení kácení dřevin, nikoli však ve vztahu k přiměřenosti náhradní výsadby. V nyní projednávané věci je zřejmé, že v dané lokalitě bylo prvostupňovým správním orgánem provedeno místní šetření, z něhož správní orgán dovodil vysokou míru ohrožení železničního provozu, a to v důsledku růstu dvou stromů, které se nalézají na železničním náspu, kde ohrožují průjezdnost tratě. K totožnému závěru dospěl rovněž žalovaný, který vycházel z podkladů o dané lokalitě. Správní orgány pouze obecně zvážily estetický a funkční význam dřevin určených k pokácení, přičemž dospěly k závěru, že v daném případě je nutné provést náhradní výsadbu v počtu 4 stromů, které má žalobce možnost umístit na pozemek č. 2590/1 či na jiné vhodné místo, a to po dohodě s příslušným orgánem ochrany přírody. Důvodem byla kompenzace ekologické újmy, která pokácením stromů vznikne, když se jedná o stromy zdravé a vitální, u nichž nebylo zjištěno žádné

napadení. Důvodem pro uložení náhradní výsadby byla dle žalovaného skutečnost, že stav zeleně v dané lokalitě není zcela uspokojivý, neboť jedinými dřevinami jsou právě stromy určené k pokácení. Na to ovšem nenavazuje úvaha o tom, z jakých důvodů bylo přiměřené vysazení 4 dřevin, jestliže k povolení pokácení předmětných 2 dřevin došlo z důvodu existence vysokého rizika ohrožení železničního provozu. Povinnost výsadby byla uložena žalobci, neboť on byl žadatelem o povolení k pokácení dřevin, a to bez ohledu na skutečného vlastníka pozemku, kterým jsou České dráhy, a.s., které žalobci daly souhlas s pokácením daných dřevin. Vlastník pozemku však měl být správním orgánem zahrnut jako účastník řízení. V tomto směru správní orgány pochybily.

(60) Žalobce rovněž namítal, že ve správním řízení nebyl dodržen procesně správný postup zajišťující účastníku řízení právo podle § 36 odst. 1 a 2 vyjádřit v řízení své stanovisko. Žalovaný k tomu argumentoval tím, že žalobce o informace o řízení nepořádal a svých procesních práv nevyužil, k čemuž jej nebylo nutné vyzývat, navíc se jednalo o řízení ohledně jeho žádosti, které bylo plně vyhověno. K tomu soud odkazuje na ustanovení § 36 odst. 2 správního řádu, podle kterého mají účastníci řízení právo v řízení vyjádřit své stanovisko, přičemž se nejedná o vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Realizace tohoto práva je v dispozici účastníka, který se může vyjádřit k předpokládanému řešení otázky případně k informacím, které by mu na žádost účastníka správní orgán poskytl. Výrok o uložení náhradní výsadby je nedílnou součástí rozhodnutí o povolení kácení dřevin a vyplývá z § 9 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalobci nic nebránilo v tom, aby požádal správní orgán o informaci, zda mu bude a v jakém rozsahu povinnost náhradní výsadby uložena. Pokud tak neučinil a stanovisko nepodal, nelze to přičítat k tíži správnímu orgánu. Ostatně námitky ohledně náhradní výsadby žalobce uplatnil v odvolání i v žalobě. Žalobce ve vztahu k tvrzení o porušení práva podle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu v žalobě neuvedl, jak měl být zkrácen na svých právech. Soud proto tuto námitku procesního charakteru nehodnotí jako důvodnou, neboť v žalobcem tvrzeném směru neshledal zkrácení na jeho právech.

V. Závěr, náklady řízení

(61) Na základě shora uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že námitka žalobce, dle níž je napadené rozhodnutí a stejně tak i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezákonné, neboť vlastník pozemku nebyl přibrán jako účastník řízení, je důvodná. Důvodnou byla shledána rovněž žalobní námitka, dle níž správní orgán prvního stupně neuzavřel dohodu s drážním úřadem, jak mu ukládá ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Současně soud shledal nedostatečné odůvodnění rozhodnutí ohledně přiměřenosti náhradní výsadby, kdy z rozhodnutí musí být srozumitelné, jakou úvahou se správní orgán řídil. Správní orgán tudíž nesplnil zákonem stanovené podmínky pro vydání rozhodnutí o povolení kácení dřevin. Z tohoto důvodu krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

(62) V souladu s ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. krajský soud přistoupil rovněž ke zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť pochybení, spočívající v nepřibrání vlastníka pozemku jako účastníka řízení, lze konstatovat již ve vztahu k řízení před prvoinstančním správním orgánem. Pochybení správního orgánu prvního stupně lze shledat i v neuzavření dohody s Drážním úřadem dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

(63) Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že žalobce měl v řízení úspěch. Proto mu na náhradě nákladů řízení byla přiznána částka 9.800 Kč představující zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, náklady zastoupení advokátem za dva úkony právní pomoci po 3.100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tedy 6.200 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) 600 Kč, náklady celkem 9.800 Kč.

(64) Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť rozhodnutí správních orgánů byla zrušena pro podstatná porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Českých Budějovicích
dne 28. května 2015

Předsedkyně senátu
JUDr. Marie Trnková v. r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka